

DECIZIA nr. 238/2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
x, inregistrata la
DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de catre Serviciul Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti, cu adresele nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **x**, cu domiciliul fiscal in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la DGRFPB sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F – CN x, comunicata in data de **19.10.2016**, emisa de AFCN in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F – CN x, prin care s-au stabilit urmatoarele:

1. - Referitor la decontul nr. x:
 - x lei = TVA;
 - x lei = dobanzi de intarziere;
 - x lei = penalitati de intarziere.

2. - Referitor la decontul nr. x:
 - x lei = TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.

Urmare cererii de susținere orală a contestației, conform prevederilor art. 276 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Serviciul solutionare contestatii 2 din cadrul DGRFPB a incheiat Minuta nr. MBR-DGR x.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **x**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele :

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente :
Contestatarul a achizitionat de la x SRL anumite matrite, dar si anumite piese si componente auto pe care aceasta le-a produs cu ajurorul matritelor respective.
Matritele au fost intotdeauna in proprietatea contestatarului.

Organele de inspectie fiscala au solicitat efectuarea unui control incrucisat Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bihor cu privire la verificarea relatiilor existente intre x si contestatarul.

AJFP Bihor a procedat numai la verificarea documentelor financiar contabile puse la dispozitie de x, fara sa fi fost verificata existenta fizica a matritelor la sediul acestuia. Facturile verificate reflecta numai livrarea matritelor de catre x catre societate.

Prin urmare, informatiile transmise de AJFP Bihor nu sunt de natura sa clarifice in totalitate situatia de fapt derulata, aspect care nu poate fi imputat societatii.

Societate invoca urmatoarele motive de nelegalitate si netemeinicie ale raportului de inspectie fiscala si ale deciziei de impunere:

- aceasta nu este stabilita si nu are un sediu fix in romania
- asimilarea eronata a punerii la dispozitia x a matritelor de catre x Poland cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cu titlu gratuit, cu consecinta (auto) colectarii TVA de catre societate pentru aceasta operatiune;
- a fost incalcat principiul neutralitatii taxei;
- au fost incalcate dispozitiile art. 7 alin 3, art. 73 alin 2 si art. 118 alin 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul de procedura fiscala, intrucat nu au solicitat AJFP Bihor si verificarea faptica a matritelor.

In temeiul principiului accesoriul urmeaza principalul rezulta ca nu sunt datorate nici accesoriile aferente TVA.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F – CN x, AFCN a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F – CN x, prin care s-au stabilit urmatoarele:

1. - Referitor la decontul nr. x:
 - x lei = TVA;
 - x lei = dobanzi de intarziere;
 - x lei = penalitati de intarziere.

2. - Referitor la decontul nr. x:
 - x lei = TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este dacă societatea datoreaza TVA in suma totala de x lei si accesorii aferente TVA in suma totala de x lei, in conditiile in care constatarile organelor de inspectie fiscala sunt incomplete.

În fapt, conform constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F – CN x, x din Polonia, înregistrată în scopuri de TVA în România, a achizitionat, în perioada 09.12.2013 - 31.05.2015, matrițe de la x SRL, persoana impozabila inregistrata in

scopuri de TVA in Romania, care au fost puse gratuit la dispozitia furnizorului in vederea producerii pentru contestatara a pieselor pentru industria automotiva.

Desi nu au analizat dacă operațiunea îndeplinește sau nu condițiile pentru a fi asimilată unei livrari de bunuri / prestări de servicii cu plată, organele de control au considerat ca in speta sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal și au stabilit ca societatea avea obligatia de a colecta TVA în sumă totala de x lei.

Intrucat in luna iulie 2015 a fost emisa decizia de rambursare a TVA nr. x, prin care a fost aprobată la rambursare cu control ulterior, TVA in suma de x lei aferenta decontului cu TVA negativa si optiune de rambursare nr. x aferent lunii mai 2015, s-au calculat dobanzi de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei .

În drept, potrivit art. 128 și art. 129 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare si pct. 6 (9) si 7 (6) din HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

”Art. 128. - (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...] b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial; [...]

(8) **Nu constituie livrare de bunuri**, în sensul alin. (1):

[...] e) **acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin norme**”.

Norme metodologice:

“6. (9) În sensul art.128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal: (...)

c) **bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfășurarea activității economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfășurarea activității sale economice.** În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție și uniforme de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.”

Codul fiscal:

”Art. 129. - (4) Sunt asimilate prestările de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, **pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice**, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145¹;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu ori al personalului acesteia, sau pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice”.

“(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor”.

Norme metodologice:

”7 (6) În sensul art. 129 alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum și prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfășurarea activității sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145¹ din Codul fiscal. De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziția grădiniței de copii organizate în cadrul societății comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.”

Avand in vedere dispozitiile legale de mai sus, rezulta ca nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum și prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfășurarea activității sale economice.

Prin urmare, pentru ca punerea la dispoziția altor persoane, cu titlu gratuit, a matritelor să nu fie asimilată unei livrări cu plată, este obligatoriu necesar ca societatea să facă dovada că acestea sunt utilizate în folosul propriei sale activități economice și nu al altor persoane impozabile.

În speță, conform constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F – CN x, x din Polonia, înregistrată în scopuri de TVA în România, a achiziționat, în perioada 09.12.2013 - 31.05.2015, matrite de la x SRL, persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA in Romania, care au fost puse gratuit la dispozitia furnizorului in vederea producerii pentru contestatara a pieselor pentru industria automotiva.

Desi nu au analizat dacă operațiunea îndeplinește sau nu condițiile pentru a fi asimilată unei livrări de bunuri / prestări de servicii cu plată, organele de control au considerat ca in speta sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal și au stabilit ca societatea avea obligatia de a colecta TVA în sumă totală de x lei.

Intrucat in luna iulie 2015 a fost emisa decizia de rambursare a TVA nr. x, prin care a fost aprobată la rambursare cu control ulterior, TVA in suma de x lei aferenta decontului cu TVA negativa si optiune de rambursare nr. x aferent lunii mai 2015, s-au calculat dobanzi de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei.

Cu privire la cauza supusa solutionarii, urmare solicitarilor DGRFPB din adresa nr. x, Directia generala de legislatie Cod fiscal si reglementari vamale din cadrul MFP a subliniat urmatoarele aspecte, prin adresa nr. x:

“desi prevederile cuprinse la pct. 8 alin. 7 din HG nr. 1/2016 au intrat in vigoare la data de 13.01.2016, acestea au un rol de orientare a organului fiscal in aplicarea corecta a legislatiei primare, chiar si cu prilejul unor verificari care vizeaza perioade anterioare datei mentionate”.

Prin urmare, in ceea ce priveste tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA aplicabil in cazul contractelor prin care o persoană impozabilă având calitatea de furnizor de bunuri/prestator de servicii, pentru realizarea unor bunuri în beneficiul altei persoane, utilizează o matrită sau alte echipamente destinate realizării comenzilor clientului său, **relevant este si exemplul nr. 4 de la pct. 8 alin 7** introdus in normele de aplicare a art. 271 alin 4 lit a din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, **art. 271 alin 4 lit a din Noul Cod fiscal fiind o preluare a art. 129 alin 4 lit a din Vechiul Cod fiscal**, potrivit caruia:

“ (...) a) dacă se face transferul de proprietate a matritei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator către persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, are loc o livrare în sensul art. 270 din Codul fiscal. Achiziția acestor matrite/echipamente este considerată a fi efectuată în scopul desfășurării activității economice a persoanei impozabile care a contractat realizarea unor bunuri cu furnizorul/prestatorul, chiar dacă aceste bunuri sunt utilizate de furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii. **Punerea acestora la dispoziția furnizorului/prestatorului este o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziția altei persoane,**

care nu este asimilată unei prestări cu plată, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul persoanei care deține bunul;

b) dacă nu se face transferul de proprietate a matriței sau a echipamentelor de către furnizor/prestator, dar furnizorul/prestatorul recuperează contravaloarea acestora de la persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, se consideră că recuperarea contravalorii matrițelor/echipamentelor este accesorie operațiunii principale, respectiv livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, care urmează același regim fiscal ca și operațiunea principală.”

Tinand cont de indrumarile directiei de specialitate din MFP cu privire la cauza supusa solutionarii, organul de solutionare a contestatiei a solicitat organului fiscal emitent al actului atacat, respectiv Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti, prin adresa nr. x, reanalizarea dosarului contestatiei și completarea referatului cauzei cu propuneri de soluționare a contestației care să țină cont de punctul de vedere precizat și de toate argumentele societății contestatoare.

Prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, AFCN a adus urmatoarele precizari:

“Nu putem aduce completari referatului”, intrucat “nu au aparut probe noi depuse de contestatar”.

Avand in vedere urmatoarele considerente:

1. - punctul de vedere exprimat prin adresa nr. x de catre Directia generala de legislatie Cod fiscal si reglementari vamale din cadrul MFP;

2. - unicul temei de drept invocat de organele de control, respectiv art. 128 alin 4 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, nu este aplicabil in cauza supusa solutionarii, cata vreme, asa cum a retinut si directia de specialitate din MFP, punerea matritelor la dispozitia furnizorului/prestatorului este considerata o prestare de servicii legata de activitatea economica a persoanei care a pus bunul gratuit la dispozitia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată;

3. - organele de inspectie fiscala nu au raspuns solicitarilor DGRFPB din adresa nr. x, astfel ca organul de soluționare a contestației reține faptul că acestea **nu au precizat în niciun fel motivele pentru care punerea la dispoziție a matrițelor** de către contestatara către furnizorii sai **nu s-ar circumscrie situației reglementată expres la pct. 7 alin. (6) din Normele metodologice date în aplicarea art. 129 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;**

4. - organele de inspecție fiscală **nu au analizat dacă operațiunea îndeplinește condițiile pentru a nu fi asimilată unei prestări de servicii cu plată**, respectiv dacă matrițele achiziționate de societatea contestatara sunt sau nu puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit de către furnizor, **pentru scopuri legate de desfășurarea propriei sale activități economice;**

5. - faptul ca nici raportul de inspectie fiscala, nici decizia de impunere atacata nu cuprind constatari proprii ale AFCN cu privire la operatiunile supuse verificarii; constatările din cuprinsul raportului de inspectie fiscala sunt incomplete si nebazate pe o analiza detaliata a documentelor puse la dispozitie in timpul controlului de catre societate, acestea facand trimitere doar la raspunsurile date de reprezentantul legal al societatii, desi potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, in vigoare pe perioada supusa impunerii:

- art. 7 alin. (3):

”Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate **circumstanţele edificatoare** fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului şi volumului examinărilor, în funcţie de circumstanţele fiecărui caz în parte şi de limitele prevăzute de lege”.

- art. 73 alin. (2):

”Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.

- art. 113 alin. (2):

“(2) In scopul efectuării inspecţiei fiscale, organul de inspecţie fiscală procedează la:

c) **analiza şi evaluarea informaţiilor fiscale**, în vederea confruntării declaraţiilor fiscale cu informaţiile proprii sau din alte surse şi, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislaţiei fiscale;

d) **verificarea, constatarea şi investigarea fiscală a actelor şi faptelor** rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecţiei sau altor persoane privind legalitatea şi conformitatea declaraţiilor fiscale, corectitudinea şi exactitatea îndeplinirii obligaţiilor prevăzute de legislaţia fiscală şi contabilă;(...)”

6. - organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta cu privire la consecinta fiscala a constatarilor din raportul de inspectie fiscala referitoare la faptul ca organele de inspectie fiscala au solicitat AJFP Bihor efectuarea unui control incrucisat la SC x SRL, pe motiv ca s-au constatat diferente intre valorile declarate de societatea nerezidenta si cele declarate de SC x SRL in perioada 01.12.2014 - 30.06.2015, in conditiile in care acestea au acordat in integralitate deductibilitatea TVA aferenta facturilor inregistrate in evidenta contabila a contestatarei, iar prin decizia de impunere nu s-a facut nicio referire la aceste aspecte; de asemenea, organul de solutionare a contestatiei nu poate stabili in ce masura aceste constatari au influentat decizia organelor de inspectie fiscala de a colecta suplimentar TVA (contestata) in suma de x lei; mai mult, prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, AFCN a subliniat ca a solicitat Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii din cadrul DGRFP Cluj verificarea declararii si contabilizarii facturilor emise de x SRL catre contestatara, urmand ca ulterior sa stabileasca si sa colecteze sumele datorate la bugetul de stat, iar rezultatului verificarilor respective sa-l comunice Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti;

7. - potrivit dispozitiilor art. 50 alin 2 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala fiscala:

“**Art. 50** Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(...) (2) Anularea ori **desființarea totală** sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit **creanțe fiscale principale atrage** anularea, **desființarea** sau modificarea, **totală** sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit **creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale** individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

rezultă că organul de soluționare a contestației nu poate stabili dacă punerea la dispoziție a matritelor de către x s-a efectuat în condiții similare celor pentru care a fost dat exemplul nr. 4 lit. a) de la pct. 8 alin. (7) din Normele metodologice aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2016, motiv pentru care urmează a se aplica dispozitiile art. 279 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, respectiv urmează a se desființa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F – CN x emisa de AFCN, prin care s-au stabilit urmatoarele:

1. - Referitor la decontul nr. x:

- x lei = TVA;
- x lei = dobanzi de intarziere;
- x lei = penalitati de intarziere.

2. - Referitor la decontul nr. x:

- x lei = TVA stabilita suplimentar si raspinsa la rambursare.

În speta sunt aplicabile și prevederile pct. 11.4 și 11.5 din Instrucțiunile aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, potrivit cărora:

“**11.4.** Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai

mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.“

Prin urmare, organele de inspectie fiscala vor proceda la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare, cu retinerile din prezenta decizie si tinand cont de indrumarile directiei de specialitate din MFP cu privire la cauza supusa solutionarii.

Pentru considerentele aratate si în temeiul art. 128 și art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 6 (9) si 7 (6) din HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare și art. 7, art. 50 alin 2, art. 73, art. 113, art. 279 (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, pct 11.4 si 11.5 din Instructiunile aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015

DECIDE

Desfiinteaza Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F – CN x emisa de AFCN, prin care s-au stabilit urmatoarele:

1. - Referitor la decontul nr. x:

- x lei = TVA;
- x lei = dobanzi de intarziere;
- x lei = penalitati de intarziere.

2. - Referitor la decontul nr. x:

- x lei = TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.

Urmeaza ca organele de inspectie fiscala sa procedeze la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunalul Bucuresti.